

บทที่ 8

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนา

“โอ ประชากรทั่วโลกทั้งหลาย ความดีของศาสนาอันยิ่งใหญ่ก็คือ การที่เราได้ขจัดสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างมนุษย์ ความชั่ว และความขัดแย้งซึ่งกันและกัน และสิ่งที่เราได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์จะนำท่านไปสู่สามัคคีปรองดองสอดคล้องกัน ผู้ที่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนในพระคัมภีร์ ที่ได้รับความสุข” – พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในพระคัมภีร์ “ศาสนถึงประชาชนทั่วโลก”

นิกายของศาสนาต่าง ๆ ในระหว่าง พ.ศ. 2350-2455

ในระหว่างปี พ.ศ. 2350-2450 ศาสนาต่าง ๆ ในโลกไม่มีท่าทีว่าจะรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวได้เลย ศาสนาต่าง ๆ ได้ดำรงอยู่ด้วยกันเป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้ว เช่น ศาสนาโซโรแอสเตอร์ ศาสนายิว ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม และอื่นๆ แต่แทนที่ศาสนาเหล่านี้จะรวมเข้าได้กลับตั้งตนเป็นศัตรูซึ่งกันและกัน มิเพียงเท่านั้น แต่ศาสนายังแบ่งออกเป็นนิกายต่าง ๆ ซึ่งแต่ละนิกายก็ยังดำรงตนเป็นศัตรูซึ่งกันและกันอีก อย่างไรก็ตามพระเยซูคริสต์ทรงกล่าวว่า :-

“คนทั้งปวงจะได้รู้ว่า เจ้าเป็นเหล่าสาวกของเราก็คงเพราะว่า เจ้าทั้งหลายรักใคร่ซึ่งกันและกัน”

และพระโมฮัมหมัดทรงกล่าวว่า :-

“ศาสนาของเจ้านี้แหละเป็นศาสนาที่แท้จริง ... พระอัลเลาะห์ (พระเจ้า) ได้กำหนดศาสนาให้แก่เจ้า เช่นเดียวกับที่กำหนดให้แก่พระโนอาห์ และท่านองเดียวกับที่เราได้แสดงแก่เจ้านี้ เราได้สั่งพระอับราฮัม, พระโมเสส, และพระเยซู ว่า ‘จงปฏิบัติตามศาสนานี้และอย่าแบ่งออกเป็นนิกายต่าง ๆ’

ศาสนทูตของศาสนาใหญ่ ๆ ทุกศาสนา ได้เรียกร้องให้สาวกของพระองค์รักและสามัคคีกัน แต่จุดประสงค์ขององค์ศาสนทูตส่วนมากถูกลืมนำไป เพราะเหตุที่เสรีภาพในการนับถือศาสนาถูกจำกัดและด้วยการยึดถือแต่ความคิดเห็นของตนเองเป็นใหญ่ ด้วยความเป็นเจ้าระเบียบแบบแผน แต่มิได้กระทำด้วยความจริงใจ-ด้วยการเปลี่ยนแปลงระเบียบแบบแผนเดิม และแสดงความหมายให้ผิดแผกต่างออกไปจากของเดิม -ด้วยการแบ่งแยกออกเป็นนิกายต่าง ๆ และการขัดแย้งกัน ในสมัยเริ่มต้นของศาสนาบาไฮนั้น มีจำนวน

นิกายของศาสนาต่างๆ มากกว่าในสมัยใดๆ ทั้งสิ้นในประวัติศาสตร์ ดูเหมือนว่ามนุษย์ในสมัยนั้นได้พยายามทดลองนับถือศาสนาทุกชนิดเท่าที่จะกระทำได้ เขาได้ทดลองพิธีกรรมและแบบศีลธรรมต่างๆ

ในขณะเดียวกัน ก็มีมนุษย์ที่แข็งแรงกายในการค้นคว้าทดสอบอย่างไม่หวาดหวั่นในเรื่องกฎธรรมชาติ และรากฐานของศาสนาเพิ่มขึ้น พวกนักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบความรู้ใหม่ๆ และได้พบหลักการใหม่ในการแก้ปัญหาแห่งชีวิตหลายประการ เขาได้วิวัฒนาการการประดิษฐ์ต่างๆ เช่น เรือกลไฟ, รถไฟ, การไปรษณีย์ และการหนังสือพิมพ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ความคิดต่างๆ เผยแพร่ออกไป และทำให้ความคิดเห็นและการครองชีพแบบต่างๆ ติดต่อกันได้

ข่าวสารของพระบาฮาอุลลาห์

เมื่อความยุ่งเหยิง และการขัดแย้งกันได้มาถึงจุดสูงสุดแล้วพระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเรียกมนุษย์ทั้งปวงด้วยสุรเสียงอันแจ่มใสดังเสียงดนตรีว่า :-

“การที่ประชาชาติทั้งหลายจะนับถือศรัทธาในศาสนาอันเดียวกันและมนุษย์ทั้งมวลจะหันมารักใคร่สามัคคีกันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และความแตกต่างของศาสนาทั้งมวลควรยุติลง ตลอดจนขจัดกาแบ่งแยกเชื้อชาติ วรรณะ ออกเสียไปนั้น ... ความยุ่งยาก การนองเลือด และความไม่สามัคคีปรองดองจะต้องสิ้นสุดลง และมนุษย์ทั้งมวลจะเป็นประหนึ่งพี่น้องและครอบครัวเดียวกัน” – จากคำนำของหนังสือ “Episode of the Bab”

ตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นข่าวอันใหญ่ยิ่ง แต่ข้อเสนอนี้เหล่านั้นจะบังเกิดผลอย่างไรเล่า? บรรดาศาสนาต่างๆ ได้ประกาศพระธรรมมาแล้ว นักวิทย์ได้เขียนกาพย์โคลงเกี่ยวกับเรื่องนี้มาแล้ว นักบุญก็ได้สวดอธิษฐานนับเป็นเวลาพันๆ มาแล้ว แต่โลกเรากียังคงมีศาสนาอยู่มากมาย มีการรบราฆ่าฟันและการขัดแย้งอยู่ไม่หยุดหย่อน มีสิ่งใดบ้างที่แสดงว่าสิ่งมหัศจรรย์ดังกล่าวกำลังจะบังเกิดผลสำเร็จ? มีสิ่งใดบ้างที่จะทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน? สันดานของมนุษย์จะไม่เป็นดังแต่เก่าก่อนละหรือ? และมันก็จะไม่เป็นดังที่เป็นอยู่ต่อไปจนกระทั่งอวสาน? ถ้าคนสองคนหรือประเทศสองประเทศประสงค์จะได้ในสิ่งเดียวกัน เขาไม่รบราฆ่าฟันกันในอนาคตเหมือนดังที่เป็นมาแล้วในอดีตละหรือ? ถ้าพระโมเสส พระพุทธเจ้า พระเยซู และพระโมฮัมหมัด ไม่สามารถที่จะทำให้โลกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้แล้ว พระบาฮาอุลลาห์จะทรงกระทำสำเร็จละหรือ? เมื่อศาสนาเก่าก่อนได้แบ่งออกเป็นนิกายต่างๆ แล้ว ศาสนาบาไฮจะไม่ถูกแบ่งออกเป็นนิกายต่างๆ บ้างดอกหรือ? ขอให้เรามาพูดกันถึงคำตอบของศาสนาบาไฮที่ได้ให้ไว้เกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้และอื่นๆ ด้วยเถิด

สันดานอาจเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ ?

โดยรากฐานของศาสนาและการศึกษา เราเชื่อว่าสามารถเปลี่ยนสันดานมนุษย์ได้ อันที่จริงแล้ว เพียงแต่เราค้นคว้าเพียงเล็กน้อยก็สามารถจะรู้ได้อย่างแน่นอนเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตไม่สามารถหยุดการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงก็มีชีวิตมีจิตแม้พวกแร่ธาตุต่างๆ ก็ยังต้องเปลี่ยนแปลง และเมื่อเราเลื่อนขึ้นไปลำดับที่สูงยิ่งขึ้น ความแตกต่าง ความยุ่งเหยิง และความประหลาดในการเปลี่ยนแปลงก็มีมากยิ่งขึ้น ยิ่งกว่านั้นเรายังได้พบว่า สิ่งที่มีชีวิตทุกอย่างเจริญเติบโตด้วยการเปลี่ยนแปลง 2 ชนิด คือ หนึ่ง เปลี่ยนแปลงอย่างเชื่องช้า ยากแก่การสังเกต บางครั้งไม่สามารถจะเห็นได้เลยทีเดียว อีกอย่างหนึ่งก็คือ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ฉับพลันและประหลาด การเปลี่ยนแปลงแบบนี้เราเรียกว่า **“ขั้นแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน”** ในกรณีจำพวกแร่ธาตุ เราจะพบจุดของการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันที่จุดละลายและจุดเดือด ตัวอย่างเช่น เมื่อของแข็งกลับกลายเป็นของเหลว และน้ำกลายเป็นแก๊ส ในจำพวกพืช เราจะพบจุดของการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน เมื่อพืชเริ่มแตงอกขึ้น หรือดอกตูมบานออกเป็นกลีบ โลกของสัตว์ก็เช่นเดียวกัน เช่น ตัวหนอนเปลี่ยนเป็นผีเสื้อในฉับพลัน หรือลูกไก่อ่อนที่แตกออกจากไข่ หรือทารกที่คลอดออกจากครรภ์มารดา ในชีวิตของจิตวิญญาณที่อยู่ในลำดับชั้นสูงเราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างเดียวกันบ่อยๆ เช่น เมื่อมนุษย์ **“เปลี่ยนแนวทางจากชีวิตที่สกปรก มาเป็นชีวิตที่สะอาดบริสุทธิ์”** และเปลี่ยนไปจากเดิมโดยสมบูรณ์ทั้งจุดประสงค์ อุปนิสัยใจคอ และการกระทำ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ยังผลให้สิ่งที่อยู่ในจำพวกเดียวกันทั้งหมด หรือจำพวกอื่นเปลี่ยนแปลงไปในเวลาเดียวกันด้วย เช่น เมื่อพืชต่างๆ ผลิใบอ่อนในฤดูใบไม้ผลิ เป็นต้น

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า สิ่งที่มีชีวิตได้เปลี่ยนแปลงไปสู่ชีวิตใหม่และชีวิตที่สมบูรณ์กว่าฉันใด ก็ถึงเวลาแล้วที่มนุษย์เราควรจะเปลี่ยนไปสู่แนวทางของชีวิตใหม่ด้วยฉันนั้น แนวทางของชีวิต ซึ่งนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์มาจนกระทั่งปัจจุบันนี้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และมีอาจจะกลับไปสู่สภาพเดิมอีกได้ และมนุษย์ก็จะเข้าสู่แนวทางของชีวิตใหม่ ซึ่งแตกต่างจากที่เป็นมาแล้ว เช่นเดียวกับแมลงผีเสื้อแตกตัวจากหนอน หรือนกแตกต่างกับไข่ มนุษย์ทั้งหมดในทัศนะของศาสนาใหม่จะเข้าถึงความจริงที่เราไม่เคยพบมาก่อน เช่นเดียวกับบ้านเมืองทั้งหมดได้รับแสงสว่างเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นและมนุษย์ทั้งมวลก็ได้เห็นสิ่งต่างๆ อย่างถนัดชัดแจ้ง ซึ่งเมื่อก่อนหน้าแสงอาทิตย์ส่องเพียงชั่วโหม่งเดียวทุกสิ่งทุกอย่างดูเหมือนไปหมด พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า :- **“ยุคนี้เป็นยุคใหม่ที่มนุษย์ได้กลับมีอำนาจขึ้น ท้าขอบฟ้ารุ่งโรจน์ไปด้วยแสงสว่างและโลกจะกลับเป็นเสมือนแดนกุหลาบ และแดนสุขาวดีอย่างแน่แท้”** การเปรียบเทียบธรรมชาติเพื่อสนับสนุนความคิดเห็นนี้ ศาสดาองค์ก่อนๆ ได้ทรงทำนายไว้ว่า ยุคแห่งสันติสุขอัน

สมบูรณ์จะมาถึง เครื่องหมายของยุคสันติสุขได้ปรากฏให้เห็นประจักษ์แล้วว่า การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในความคิดเห็นของมนุษย์และอารยธรรมต่างๆ ในปัจจุบันนี้กำลังก้าวหน้า ฉะนั้นจะมีประโยชน์อะไรที่จะคิดในแง่ร้ายว่า ทุกสิ่งเปลี่ยนแปลงได้ แต่สันดานมนุษย์ไม่เปลี่ยนแปลง

ขั้นแรกแห่งการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งความสามัคคี

ด้วยความประสงค์ที่จะเผยแพร่ และส่งเสริมความสามัคคีระหว่างศาสนา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ ๙ แห่งราชอาณาจักรสยาม ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาว่า “ให้คบหาสมาคมกับผู้นับถือศาสนาทุก ๆ ศาสนาด้วยความชื่นชมยินดี” พระองค์ได้ทรงเขียนไว้ในพินัยกรรมว่า :-

“ในพระคัมภีร์ของพระองค์ (พระเจ้า) ห้ามมิให้มีการต่อสู้และขัดแย้งกันโดยเด็ดขาด นี่เป็นคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าผู้ให้กำเนิดแก่ศาสนาอันสูงสุด คำบัญญัตินี้มีอาจจะลบล้างได้และพระองค์ทรงยืนยัน”

“โอ, ประชาชาวโลก! ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ามุ่งหมายให้เกิดความรักและความสามัคคีจงอย่าใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือทำให้เกิดความเกลียดชังและขัดแย้งกัน ... เราหวังอย่างยิ่งว่า ปวงชนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ ๙ จะต้องหันไปสู่พระโอวาทอันศักดิ์สิทธิ์เสมอที่ว่า ‘ดูซี สรรพสิ่งทั้งหลายเป็นกรรมสิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า!’ – พระโอวาทอันทรงเกียรติของพระองค์เปรียบเสมือนน้ำซึ่งใช้ดับไฟแห่งความเกลียดชัง และขมขื่นอันเป็นควันทกรุ่นอยู่ในหัวใจและทรวงอก ด้วยพระโอวาทนี้ จะทำให้ร่างกายของศาสนาต่างๆ ในโลกสามารถก้าวไปถึงแสงสว่างแห่งความเป็นเอกภาพโดยแท้จริงได้ พระองค์ได้ทรงตรัสความจริงทรงนำเราไปสู่ทางของพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงเจจานุภาพ, ผู้ทรงเมตตาการุณย์, และทรงสง่างามโดยแท้”

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :

“ท่านทั้งหลายจะต้องละทิ้งอคติ ต้องแลกเปลี่ยนกันไปนมัสการในโบสถ์ของศาสนาต่างๆ เพราะว่าในโบสถ์เหล่านี้ เขาได้นมัสการพระผู้เป็นเจ้า ก็เมื่อเขาต่างพากันไปนมัสการพระเจ้าเช่นนี้แล้ว ยังมีสิ่งใดแตกต่างกันอีกเล่า เราจะเห็นได้ว่าไม่มีใครบูชาความชั่ว ชาวมุสลิมจะต้องไปโบสถ์ของชาวคริสเตียนและชาวยิว เช่นเดียวกัน ผู้นับถือศาสนาอื่นก็ต้องไปสู่หราชอาณาจักรของชาวมุสลิมด้วย เขาเหล่านั้นปลื้มใจออกจากผู้อื่นก็เพราะมีอคติยึดถือในสิ่งที่ไม่เป็นความจริงแท้ เมื่อข้าพเจ้าอยู่ใน

อเมริกาข้าพเจ้าได้ไปโบสถ์ของชาวยิวซึ่งคล้ายกับของชาวคริสเตียน และได้ประจักษ์ว่าพวกเขา
นมัสการพระผู้เป็นเจ้ากันทุกหนแห่ง”

“และหลายแห่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแก่พวกเขาถึงรากฐานดั้งเดิมของศาสนา และยังได้อธิบาย
ข้อพิพาทนี้ให้เขาเห็นว่าองค์พระศาสดา และศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นเป็นความจริงข้าพเจ้าได้เร่ง
เร้าให้เขาเลิกเอาอย่างและเลียนแบบอย่างมงายเสีย ทั้งหัวหน้าของศาสนาต่างๆ ก็ควรปฏิบัติ
เช่นเดียวกัน คือไปนมัสการในโบสถ์ของศาสนาอื่นๆ และแสดงให้เห็นรากฐานและฐานดั้งเดิมของ
ศาสนาทั้งปวง ในโบสถ์ต่างศาสนานี้ พวกเขาจักต้องนมัสการพระผู้เป็นเจ้าด้วยความสามัคคีกลม
เกลียวและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน เลิกคลั่งไคล้แต่ศาสนาของตนเองโดยสิ้นเชิง” – จากหนังสือ
Star of the West

ถ้าเราปฏิบัติได้เพียงแต่ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ด้วยความสามัคคีและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันระหว่าง
ศาสนาต่างๆ แล้ว ก็จะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่น่าอัศจรรย์ใหญ่หลวงในโลกทีเดียว! อย่างไรก็ตาม การที่จะให้
บังเกิดผลสำเร็จขึ้นได้นั้น เราจะต้องปฏิบัติมากกว่าที่กล่าวมาแล้วนี้มากนัก การแบ่งแยกศาสนา
เปรียบเสมือนโรคร้ายอย่างหนึ่ง แม้ความอดทนจะเป็นประหนึ่งยาบรรเทาความเจ็บปวดได้ แต่ไม่ใช่ว่าจะ
รักษาโรคให้หายโดยแท้จริง

ปัญหาของการให้อำนาจ

ในอดีต ศาสนาแต่ละศาสนาไม่สามารถจะรวมกันเข้าได้เพราะเหตุที่ ศาสนิกชนของแต่ละศาสนาต่าง
คิดว่าศาสดาแห่งศาสนาของตนเท่านั้นคือผู้มีอำนาจสูงสุด บัญญัติแห่งศาสนาของตนก็คือนับบัญญัติจาก
สวรรค์ ต่างไปถือว่า ศาสดาองค์อื่นๆ ผู้ประกาศบทบัญญัติที่แตกต่างออกเป็นศัตรูแห่งสัจจะ นิกายต่างๆ ใน
ศาสนาหนึ่งๆ ได้แบ่งแยกออกไปด้วยเหตุผลที่คล้ายคลึงกันนี้ ผู้นับถือศาสนาในนิกายต่างๆ ได้เชื่อถือคำ
สอนของหัวหน้ารองๆ ลงมาโดยถือเอาคำสอนของคนใดคนหนึ่งว่าเป็นความจริง และของบุคคลอื่นๆ ว่าไม่
เป็นความจริง ในกรณีดังกล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า การรวมกันเป็นสิ่งที่สามารถจะกระทำได้ ตรงกันข้าม พระบาท
ฮาลูลลาห์ทรงสอนว่า ศาสดาทุกๆ พระองค์เป็นผู้นำศาสนาอันแท้จริงมาจากพระผู้เป็นเจ้า และแต่ละ
พระองค์ได้ให้การศึกษาแก่มนุษย์เพื่อเตรียมพร้อมที่จะศึกษาในขั้นสูงจากศาสดาองค์ต่อไป พระบาท
ฮาลูลลาห์ทรงแนะนำผู้นับถือศาสนาต่างๆ ว่า ไม่เพียงแต่ยอมรับนับถือการตรัสรู้ขององค์ศาสดาอื่นๆ ด้วย จะ
ได้รู้ว่าการสอนของบรรดาองค์เหล่านั้นสอดคล้องกัน และแต่ละศาสนาเป็นส่วนหนึ่งแห่งโครงการใหญ่
เกี่ยวกับการศึกษา และการรวมมนุษย์ให้เป็นเอกภาพ ทรงเรียกร้องให้ปวงชนทุกนิกายแสดงความนับถือ

องค์ศาสดาของตนด้วยการยอมใช้ชีวิต เพื่อให้เกิดความสามัคคีโดยสมบูรณ์ ซึ่งองค์ศาสดาทั้งปวงล้วนได้ทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสเพื่อวัตถุประสงค์อันนี้มาแล้ว ในศาสน์ถึงพระนางวิคตอเรียพระองค์ได้เปรียบว่า โลกเราเปรียบเสมือนคนไขซึ่งนับวันแต่จะมีอาการเพียบหนักลงทุกวันๆ เพราะเหตุที่นายแพทย์ผู้รักษาความชำนาญ พระองค์ได้ทรงแนะนำถึงวิธีการบำบัดแก้ไขไว้ว่า :-

“พระผู้เป็นเจ้าได้กำหนดว่า ยาวิเศษและสิ่งที่เหมาะสมในการบำบัดรักษาโลกก็คือ การรวมกันของพลโลก โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และมีศานาอันเดียวกัน สิ่งนี้จะไม่บรรลุถึงเป้าหมายได้ นอกจากด้วยอำนาจของแพทย์ผู้มีความชำนาญการเป็นพิเศษ นายแพทย์ผู้มีอำนาจอันยิ่งใหญ่ และได้รับการดลใจจากพระเจ้าเท่านั้น นี่คือความจริงแท้ ส่วนวิธีปฏิบัติอื่นๆ นั้นเป็นสิ่งที่ผิดพลาดทั้งสิ้น” – จาก Gleanings

ความเจริญของศาสนา

เครื่องกีดขวางอันใหญ่หลวง มิให้ปวงชนรวมกันได้ในทางศาสนาก็คือ ความแตกต่างกันระหว่างคำสอนของบรรดาศาสดาทั้งหลาย ด้วยบทบัญญัติของศาสดาองค์หนึ่งๆ ถูกห้ามโดยบทบัญญัติของศาสดาอีกองค์หนึ่ง เช่นนี้ บทบัญญัติขององค์ไหนเล่าจะถูกต้อง? และบทบัญญัติทั้งสองจะแสดงถึงจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร? แน่หนอนที่เดี๋ยว่า ความจริงย่อมเป็นสิ่งเดียวและไม่เปลี่ยนแปลง ถูกแล้ว, ความจริงแท้ย่อมมีเพียงอย่างเดียวและไม่เปลี่ยนแปลง แต่ทว่า, ความจริงที่สมบูรณ์นั้นอยู่เหนือความนึกคิดของมนุษย์ในปัจจุบันที่จะเข้าถึงได้และความเข้าใจของเราอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ด้วยความเมตตากรุณาของพระเจ้า ความคิดเก่าๆ อันบกพร่องของเราจะถูกแทนที่ด้วยความเข้าใจที่สมบูรณ์ขึ้นตามกาลเวลาที่ล่วงเลยไป พระบาทอาุลลาห์ ได้กล่าวไว้ในศาสน์ถึงบาไฮศาสนิกชนในประเทศอิหร่านว่า :-

“โอ, ปวงชนทั้งหลาย พระโอวาที่ประทานนั้น ได้ประทานให้ตามความเหมาะสม ที่สามารถจะรับรู้เอาได้ของปวงชน เพื่อชนผู้เริ่มต้นจะได้ทำให้เจริญก้าวหน้า พระโอวาของพระองค์ที่ประทานแก่ปวงชน เปรียบเสมือนการให้นมแก่เด็กตามส่วนที่กำหนดไว้ เพื่อโลกจะได้ถึงขอบเขตแห่งความสง่างาม และจะเป็นที่ตั้งอันมั่นคงของสถาบันแห่งความสามัคคี”

นมเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กมีกำลังกายแข็งแรงเพื่อเด็กจะสามารถย่อยอาหารแข็งได้ในภายหลัง การกล่าวว่ คำสอนของศาสดาองค์หนึ่งในระยะเวลาหนึ่งเป็นคำสอนที่ถูกต้อง และคำสอนของศาสดาอีกองค์หนึ่งในระยะเวลาที่แตกต่างกันออกไปเป็นสิ่งที่ผิดนั้น ก็เช่นเดียวกับการกล่าวว่ นมเป็นสิ่งที่มิประโยชน์ที่สุดสำหรับ

เด็กอ่อน เพราะฉะนั้น นมเท่านั้นที่ควรจะเป็นยัดอาหารสำหรับผู้ใหญ่ด้วย และการให้อาหารอย่างอื่นแก่ผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่ผิด! พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า :-

“ศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์แต่ละศาสนาได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นส่วนที่จำเป็นมาก และสอนถึงโลกแห่งจิตวิญญาณที่เป็นอมตะ เป็นส่วนที่แสดงถึงสัจจะและหลักธรรมสำคัญ—แสดงออกซึ่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า ส่วนแรกนี้มีอยู่ในทุกๆ ศาสนา ซึ่งไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ ส่วนที่สอง ไม่คงอยู่ตลอดกาล เป็นส่วนที่เกี่ยวกับชีวิตธรรมดา—เกี่ยวกับการติดต่อในทางธุรกิจและเปลี่ยนไปตามความเจริญ และความต้องการในยุคของศาสดาแต่ละพระองค์ ตัวอย่างเช่น ในสมัยของพระโมเสส การลักขโมยมีโทษถึงการตัดมือ กฎหมายได้บัญญัติไว้ว่า ใครก่อกรรมใด จะต้องได้รับกรรมนั้น แต่กฎหมายดังกล่าวยากแก่การใช้ในสมัยพระเยซูคริสต์ จึงได้ถูกยกเลิกไป เช่นเดียวกับ การหย่าร้างเป็นที่นิยมในสมัยพระเยซูคริสต์ และกฎหมายเกี่ยวกับการสมรสไม่สามารถบังคับได้ ฉะนั้น พระเยซูคริสต์จึงทรงบัญญัติให้มีการหย่าร้าง

“ตามความต้องการในยุคนั้น พระโมเสส ได้กำหนดบทบัญญัติ 10 ประการขึ้น ซึ่งมีการกำหนดโทษหนักถึงประหารชีวิต ทั้งนี้เพราะในสมัยนั้นเป็นการยากลำบากที่จะป้องกันชมรมและรักษาความปลอดภัยของสังคม โดยปราศจากวิธีการอันเข้มงวด เพราะชาวอิสราเอลอาศัยในทะเลทรายท่ามกลางที่ที่ไม่มีศาลสถิตยุติธรรม ไม่มีเรือนขังนักโทษ แต่ข้อบัญญัตินี้ไม่มีความจำเป็นในสมัยพระเยซูคริสต์ประวัติศาสตร์สำหรับส่วนที่สองของศาสนา ไม่มีความสำคัญ เพราะกล่าวถึงชนบดประเพณีในโลกเท่านั้น แต่รากฐานแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และพระบาฮาอูลลาห์ได้แก้ไขดัดแปลงรากฐานนั้นเสียใหม่” – จากหนังสือ Divine Philosophy

ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และพระศาสดาทุกพระองค์เป็นผู้สั่งสอน ศาสนาเป็นเสมือนสิ่งมีชีวิตที่เจริญเติบโตได้ มิใช่สิ่งที่ดับสูญหรือไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เราอาจเปรียบเทียบคำสอนของศาสนาต่างๆ ได้ดังนี้ ศาสนาพราหมณ์เปรียบดังดอกไม้ตูม ศาสนาพุทธเปรียบดังดอกไม้ที่บานแล้ว ส่วนศาสนาบาไฮ เป็นเสมือนดอกไม้ที่กลายเป็นผลเรียบร้อยแล้ว ซึ่งต่างก็ไม่เป็นอันตรายแก่กันและกันเลย เช่น ดอกไม้ไม่เป็นอันตรายต่อดอกตูม และผลไม้ไม่เป็นอันตรายต่อดอกบาน เพราะมันเป็นไปตามเส้นทางอันเดียวกันจนปรารถนาแล้ว เปลือกนอกที่ห่อหุ้มดอกไม้ตูมจะร่วงหล่นไปเพื่อให้ดอกไม้บานออกได้ และกลีบดอกไม้จะร่วงหล่นไปเพื่อให้ผลไม้เติบโตและสุกได้ ดังนั้น เปลือกนอกของดอกตูมและกลีบดอกไม้ เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์และควรที่จะละทิ้งหรือ? หามิได้ แต่ละอย่างก็มีความจำเป็นตามเวลาของมัน ถ้าปราศจาก

ดอกไม้ตูมและดอกไม้บานเสียแล้ว ผลไม้ก็จะมีขึ้นมิได้ เช่นเดียวกับการสอนของศาสนาต่างๆ ส่วนประกอบของมันอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลสมัยแต่ละศาสนาก็เป็นไปตามเส้นทางและลำดับขั้นที่ถูกต้องแล้ว ศาสนาทั้งหลายต้องสอดคล้องและแยกออกจากกันมิได้ แต่เป็นศาสนาอันเดียวซึ่งต่างชั้นกันเท่านั้น อาจเปรียบเทียบชั้นต่างๆ ได้ ดังเช่น เมล็ดพันธุ์ ดอกตูม ดอกบาน และในสมัยปัจจุบันเปรียบได้กับชั้นผลไม้

ศาสดาทุกพระองค์ไม่ผิดพลาด

พระบาฮาอุลลาห์ได้สอนว่า ศาสดาทุกพระองค์มีข้อพิสูจน์ในภาระหน้าที่ของพระองค์อย่างเพียงพอ ทุกๆ พระองค์มีสิทธิที่จะเรียกร้องปวงชนให้เชื่อฟังและมีอำนาจที่จะยกเลิก เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมคำสั่งสอนของศาสดาองค์ก่อนๆ ในพระคัมภีร์แห่งความมั่นใจกล่าวไว้ว่า :-

“ถ้าหากพระผู้ทรงเมตตา ได้เลือกบุคคลผู้หนึ่งขึ้นเพื่อนำมวลมนุษยชาติ และถ้าพระองค์เองไม่พิสูจน์ให้เป็นที่ประจักษ์ว่าบุคคลผู้นั้นมาจากพระองค์ แต่ขณะเดียวกันกลับทรงลงโทษมนุษย์ผู้หันหลังให้บุคคลที่ทรงเลือก เช่นนี้แล้ว เราก็ไม่อาจจะกล่าวได้ว่า พระองค์ทรงเต็มเปี่ยมไปด้วยความปรานี แต่มีใช้เช่นนั้น ความกรุณาของพระเจ้าแห่งมวลชีวิตได้แผ่คลุมอยู่ทั่วพิภพ และทั่วทุกชีวิตของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในโลกโดยผ่านทางศาสนทูตของพระองค์เสมอ”

“...แม้กระนั้นก็ตาม ศาสนาทุกศาสนามีจุดมุ่งหมายในการเปลี่ยนแปลงนิสัยใจคอของมนุษย์มิใช่หรือ? – ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นี้จะบังเกิดผลทั้งภายใน และภายนอก และจะมีอิทธิพลเหนือจิตใจและการปฏิบัติของมนุษย์ เพราะถ้าหากนิสัยใจคอของมนุษย์ไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว เราก็จะมองเห็นการไม่มีประโยชน์แห่งศาสนทูตของพระเจ้าโดยง่าย”

พระเจ้าเป็นผู้ที่ไม่ผิดพลาด และตัวแทนของพระองค์ก็ไม่ผิดพลาดเช่นเดียวกัน เพราะว่า คำสั่งสอนทั้งหลายนั้น พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ประทานแก่โลกโดยผ่านทางศาสนทูตทั้งหลาย คำสั่งสอนนั้นยังคงใช้ได้ ดีจนกว่าจะมีคำสั่งสอนใหม่เกิดขึ้นโดยศาสนทูตองค์เดิมหรือองค์อื่นๆ

พระผู้เป็นเจ้าคือนายแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ และพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถวินิจฉัยการเจ็บไข้ของโลก และทรงกำหนดยาได้โดยถูกต้อง ยารักษาโรคที่ใช้ในสมัยหนึ่งอาจไม่เหมาะที่จะใช้ในสมัยต่อมาก็ได้ เมื่อสภาพของคนไข้อยู่ในลักษณะที่แตกต่างออกไป การใช้ยาซ้ำซากในเมื่อแพทย์ได้สั่งให้คนไข้รักษาตามแผนใหม่ แต่ก่อนคนไข้ก็ยังคงใช้วิธีการแบบเก่าคร่ำครึนั้นย่อมเป็นการแสดงความไม่ไว้วางใจและไม่ซื่อสัตย์ต่อแพทย์ ขาวยิวอาจจะเสียขวัญและตกใจหากจะมีผู้บอกว่า ยารักษาโรคบางชนิดที่พระโมเสสได้กำหนดขึ้น

เมื่อสามพันปีล่วงมาแล้วนั้น ล้าสมัยและไม่เหมาะสมสำหรับปัจจุบัน และในทำนองเดียวกันชาวคริสเตียนจะตกใจมาก เมื่อมีผู้บอกว่าพระโมฮัมหมัดได้ให้คำสอนที่มีค่านอกเหนือจากที่พระเยซูคริสต์ได้สอนไว้ และชาวอิสลามก็จะเป็นเช่นเดียวกัน เมื่อมีผู้ขอร้องให้ยอมรับว่าพระบ็อบ หรือพระบาฮาอุลลาห์มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติของพระโมฮัมหมัด แต่ในทัศนะของศาสนาบาไฮ การนับถืออย่างแท้จริงในพระผู้เป็นเจ้าคือการนับถือศาสนาทั้งหลาย และการเชื่อฟังอย่างแท้จริงของบทบัญญัติครั้งสุดท้ายของพระเจ้าซึ่งประทานให้โดยศาสดาในยุคของเรา นี้ และการนับถือดังกล่าวนี้เท่านั้นที่จะทำให้เกิดความสามัคคีอย่างแท้จริงขึ้นได้

ศาสนทูตองค์สูงสุด

เช่นเดียวกับศาสนทูตองค์อื่นๆ พระบาฮาอุลลาห์ได้กล่าวถึงภารกิจของพระองค์ด้วยถ้อยคำอันชัดเจนใน “สาส์นอันศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง” ซึ่งเป็นสาส์นถึงชาวคริสเตียนโดยเฉพาะว่า :-

“แน่นอนทีเดียวที่พระบิดาได้มาปรากฏพระองค์ และคำทำนายเกี่ยวกับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก็เป็นความจริง นี่เป็นพระโอวาทซึ่งพระบุตรได้ทรงปกปิดไว้ เมื่อทรงกล่าวกับสาวกของพระองค์ซึ่งในยุคนั้นสาวกทั้งหลายไม่อาจเข้าใจได้ แต่เมื่อเวลาและชั่วโมงที่กำหนดไว้ได้มาถึง พระโอวาทของพระองค์ก็ได้ปรากฏขึ้น และเปล่งแสงทั่วขอบฟ้าตามเจตน์จำนงของพระเจ้า จงระวัง, โอ, ปวงชน ผู้นับถือพระบุตร (หมายถึงชาวคริสเตียน) อย่าละทิ้งพระโอวาท แต่จงยึดถือไว้ให้มั่น พระโอวาทนี้มีค่ายิ่งกว่าสิ่งทั้งปวง ... จริงทีเดียว พระวิญญาณแห่งสัจจะได้ปรากฏขึ้นแล้ว เพื่อจะนำเจ้าไปสู่ความจริงทั้งหลาย โดยแท้แล้วพระองค์มิได้กล่าวขึ้นเอง พระผู้ทรงรอบรู้และปรีชาญาณได้เป็นผู้ให้พระองค์กล่าวเช่นนั้น—พระผู้ที่พระบุตรได้สรรเสริญ... โอ, ปวงชนชาวโลกจงละทิ้งทุกสิ่งที่มีและยอมรับสิ่งที่พระผู้ทรงอำนาจและทรงซื่อสัตย์สั่งให้เจ้ารับไว้”

และในสาส์นถึงสันตะปาปา ที่ทรงเขียนจากเมืองเอเดรียโนเบล ในปี พ.ศ. 2410 กล่าวไว้ว่า :-

“จงระวัง อย่าให้การสรรเสริญกีดกันเจ้าเสียจากผู้ทรงรับการสรรเสริญ และอย่าให้การนมัสการกีดกันเจ้าเสียจากผู้ทรงรับการนมัสการ จงเห็นแก่พระเจ้า—พระผู้ทรงเดชานุภาพ และทรงรอบรู้! พระองค์ได้ปรากฏขึ้นเพื่อดูแลชีวิตแห่งโลก และเพื่อกระทำให้เกิดความสามัคคีระหว่างชาวโลกทั้งมวล โอ, ปวงชนทั้งหลาย จงมาสู่แหล่งแห่งอรุณของศาสนาเถิด! จงอย่ารีรอ แม้แต่เพียงสักชั่วโมงเดียว! เจ้าปรารถนาเรื่องในพระคัมภีร์ แต่ไม่อาจมองเห็นพระผู้ทรงเกียรติคุณดอกหรือ? “โอ,

ปวงชนผู้ปราดเปรื่อง! การปฏิบัติเช่นนั้นไม่เหมาะสม ถ้าเจ้าปฏิเสธเรื่องนี้ เจ้ามีข้อพิสูจน์อย่างไรในการนับถือพระเจ้า? จงแสดงข้อพิสูจน์ของเจ้า...”

ในศาสนถึงชาวคริสเตียนเหล่านี้ พระบาทสมเด็จพระปาดดะวาทศาสดาว่า สิ่งที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว และทรงประกาศแก่มุสลิม, ยิว, โซโรแอสเตอร์ และผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ รวมทั้งพุทธศาสนิกชนด้วยว่าคำทำนายที่ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ของศาสนานั้นๆ ได้ปรากฏเป็นความจริงขึ้นบ้างแล้ว พระองค์ทรงกล่าวกับคนทั้งหลายเสมือนว่าพวกเขาทั้งปวงเป็นแกะของพระเจ้าผู้ซึ่งถูกแบ่งแยกออกเป็นฝูงๆ และเลี้ยงไว้ในที่ต่างกัน ทรงกล่าวว่า คำพูดของพระองค์ก็คือสุรเสียงของพระเจ้า พระองค์คือผู้เลี้ยงแกะที่ดีซึ่งเสด็จมาในกาลเวลาที่สมควร เพื่อรวบรวมแกะทั้งปวงเข้าเป็นฝูงเดียวกัน เคลื่อนย้ายสิ่งกีดขวางระหว่างฝูงออกไปให้พ้น “ดังนี้ ก็มีแกะเพียงฝูงเดียวและมีคนเลี้ยงเพียงคนเดียว”

สถานการณ์ใหม่

ฐานะพระบาทสมเด็จพระปาดดะวาทศาสดาแตกต่างจากศาสดาองค์อื่นๆ ทั้งนี้เพราะสภาพของโลกในสมัยของพระองค์ผิดแผกต่างจากสมัยของพระศาสดาองค์อื่นๆ ด้วยความก้าวหน้าอันยาวนานและยากลำบากของศาสนา, วิทยาศาสตร์, อักษรศาสตร์และอารยธรรมบัดนี้ ถึงเวลาแล้วที่โลกจะรับเอาคำสอนเกี่ยวกับความเป็นเอกภาพ เมื่อพระบาทสมเด็จพระปาดดะวาทศาสดาปรากฏขึ้นนั้น เครื่องกีดขวางซึ่งกั้นกลางความเป็นเอกภาพของโลกสมัยก่อนๆ กำลังจะพังทลายไป และนับแต่พระองค์ทรงกำเนิดมา ในปี พ.ศ. 2360 โดยเฉพาะนับแต่คำสอนของพระองค์เริ่มแผ่ขยายออกไปนั้นเครื่องกีดขวางอันนี้ได้ถูกทำลายราบลงโดยวิธีการที่น่าอัศจรรย์ที่สุด แม้จะอธิบายอย่างไรก็ตาม ความจริงก็ปรากฏให้เห็นอยู่แล้วนั่นเอง

ในสมัยศตายุคก่อนๆ เพียงแต่เครื่องกีดขวางทางภูมิศาสตร์ ก็มากพอที่จะป้องกันมิให้โลกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้เสียแล้ว แต่บัดนี้ เราได้ชนะอุปสรรคดังกล่าวเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ที่มนุษย์ในซีกหนึ่งของโลกได้พบปะสังสรรค์กับมนุษย์ในซีกโลกตรงข้ามอย่างง่ายดายและรวดเร็ว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในยุโรปเมื่อวันวาน ทุกทวีปในโลกจะทราบได้ในวันนี้ และสุนทรพจน์ที่กล่าวในอเมริกาในวันนี้ ยุโรป เอเชีย และแอฟริกา อาจทราบได้ในวันรุ่งขึ้น

ภาษาเป็นอุปสรรคอันใหญ่ยิ่งอีกอย่างหนึ่ง แต่อุปสรรคดังกล่าวนี้ได้ผ่านพ้นไปแล้ว เนื่องจากมีการศึกษาและการสอนภาษาต่างประเทศกันอย่างทั่วไป และมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือได้ว่าในมิช้าภาษาโลกจะได้ถูกเลือกขึ้นและใช้สอนในโรงเรียนต่างๆ ทั่วโลก และอุปสรรคในเรื่องนี้ก็คงจะแก้ไขให้หมดไปได้

อุปสรรคอันสำคัญข้อสาม ก็คือ อคติในทางศาสนาและการจำกัดเสรีภาพในการนับถือศาสนา อุปสรรคดังกล่าวนี้กำลังจะหมดสิ้นไปเช่นเดียวกัน จิตใจของมนุษย์กำลังเปิดออกอย่างกว้างขวาง การศึกษาของมนุษย์ก็กำลังจะเปลี่ยนออกไปจากการควบคุมของพระ และพวกหัวเก่าก็ต้องยอมรับความคิดใหม่และเสรี

ดังนั้น พระบาฮาอุลลาห์จึงเป็นศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่องค์แรก ที่คำสอนของพระองค์แผ่ไพศาลเป็นที่รู้จักแก่ชาวโลกในช่วงระยะเพียงไม่กี่ปี และในช่วงระยะเวลาอันสั้น ทั้งชายหญิงและเด็กทั่วโลกที่สามารถอ่านหนังสือได้ จะได้อ่านคำสอนอันสำคัญยิ่งของพระบาฮาอุลลาห์ซึ่งได้แปลออกมาจากคำสอน ที่ได้ทรงเขียนด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง

ความสมบูรณ์ของศาสนาบาไฮ

ศาสนาบาไฮแตกต่างจากศาสนาอื่นๆ ด้วยสาเหตุที่ศาสนาทั้งปวงแต่เก่าก่อน ไม่มีศาสนาใดได้มีหลักฐานบันทึกไว้อย่างสมบูรณ์เหมือนดังศาสนาบาไฮ พระโอวาทที่บันทึกไว้ซึ่งเป็นคำดำรัสโดยแท้ของพระเยซูคริสต์ พระโมเสส พระกฤษณะ นั้นมีน้อยมาก และมีได้ตอบปัญหาอันมากมายซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ มีคำสอนหลายตอนที่มีผู้กล่าวอ้างว่าเป็นพระโอวาทของพระศาสดาองค์นั้นองค์นี้ ซึ่งอาจไม่เป็นความจริงก็ได้ และเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า พระโอวาทบางตอนได้ถูกเพิ่มเติมขึ้นในภายหลัง พระโมฮัมหมัดเองแม้ว่าจะทรงได้รับการดลใจจากสวรรค์ แต่พระองค์ก็อ่านและเขียนหนังสือไม่ได้ เช่นเดียวกับสานุศิษย์ของพระองค์ การบันทึกและเผยแพร่คำสอนของพระองค์จึงไม่ดีพอ และคำสอนบางตอนที่มีได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์กรุอัน ที่ถูกนำไปเผยแพร่อาจไม่ใช่คำสอนของพระองค์เองก็ได้ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เกิดความแตกต่างในการตีความหมายและแปลคำสอน ทั้งเกิดขัดแย้งในความคิดเห็น ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดนิกายต่างๆ ในศาสนาอิสลามเช่นเดียวกับศาสนาอื่นๆ

ตรงกันข้าม ทั้งพระบิ๊อบและพระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเขียนพระคัมภีร์ไว้มากมายด้วยพระโอวาทและอำนาจอันใหญ่หลวง ทั้งสองพระองค์ได้ถูกกีดกันมิให้สั่งสอนในที่สาธารณะและได้ทรงใช้ชีวิตส่วนใหญ่ (ภายหลังจากที่ได้ประกาศศาสนาแล้ว) อยู่ในที่คุมขัง ทั้งสองพระองค์จึงได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ภายในที่คุมขังเขียนพระคัมภีร์ ด้วยเหตุนี้ ศาสนาแต่เก่าก่อนจึงมีอาจจะเทียบได้กับศาสนาบาไฮที่มีพระคัมภีร์แห่งศาสนาอันแท้จริง มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ศาสนาอื่นๆ ได้กล่าวไว้ไม่ชัดเจน หลักธรรมอมตะซึ่งพระศาสดาทั้งหลายได้สอนไว้ ได้ถูกนำมาปรับปรุงปัญหาต่างๆ ที่มนุษย์จะต้องเผชิญในโลกปัจจุบัน—อันเป็นปัญหาที่ยุ่งยากที่สุดซึ่งไม่เคยปรากฏในสมัยศาสดาองค์เก่าก่อน เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า พระคัมภีร์อันสมบูรณ์เหล่านี้จะต้องมี

อิทธิพลมากในการที่จะปกป้องมิให้เกิดความเข้าใจผิดในอนาคต และจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดในอนาคต และจะทำให้เกิดความเข้าใจถูกต้องแก่อดีตที่มากไปด้วยนิยายต่างๆ

กติกาสภาแห่งศาสนาบาไฮ

ในด้านอื่นๆ ศาสนาบาไฮก็แตกต่างออกไปจากศาสนาอื่นเช่นเดียวกัน ก่อนที่พระบาฮาอุลลาห์จะสวรรคต พระองค์ได้ทรงเขียนย่ำแล้วย่ำอีกในพระปฏิญญาของพระองค์ แต่งตั้งให้บุตรชายคนแรกของพระองค์คือพระอับดุลบาฮา ซึ่งพระองค์ทรงเรียกเสมอว่าเป็น “กึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” ให้เป็นผู้อธิบายคำสั่งสอนของพระองค์เป็นทางการ และพระองค์ทรงกล่าวว่าอรรถาธิบายของพระอับดุลบาฮา ควรนับว่าสมบูรณ์เท่ากับพระโอวาทของพระบาฮาอุลลาห์เอง ในพินัยกรรมของพระองค์กล่าวไว้ว่า :-

“จงระลึกถึงคำพูดที่เราได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อัครดัสของเราที่ว่า: เมื่อทะเลแห่งชีวิตของเราแห้งงวด และคัมภีร์ศาสนาของเราได้จบลงแล้ว พวกเจ้าจงหันหน้าไปสู่ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือก—ผู้แตกกิ่งก้านออกไปจากรากโบราณนี้ คำกล่าวนี้หมายถึงกิ่งก้านสาขาใหญ่ที่สุด”

และในพระคัมภีร์ศาสนแห่งสาขา ซึ่งพระองค์ได้อธิบายถึงตำแหน่งของพระอับดุลบาฮา กล่าวว่า :-

“โอ, ปวงชนทั้งหลาย จงสรรเสริญพระเจ้า เพราะพระองค์เป็นผู้กระทำให้กิ่งก้านสาขาปรากฏขึ้น เป็นการอนุเคราะห์แก่มวลชนทั้งหลาย และเป็นการอวยพรอันถูกต้องสมบูรณ์ยิ่ง โดยที่กิ่งก้านสาขานี้จะทำให้กระดูกที่ผุพังกลับมามีชีวิตขึ้นอีก ผู้ใดก็ตามที่หันหน้าเข้าหาเจ้าก็เท่ากับหันไปหาพระเจ้าโดยตรงทีเดียว และใครก็ตามที่หันหลังให้เจ้าก็เท่ากับหันหลังให้ความงามของเราเป็นผู้ปฏิเสธข้อพิสูจน์ของเราก็คือผู้ที่ยังอยู่ในหมู่คนบาป”

หลังจากพระบาฮาอุลลาห์สวรรคตแล้ว พระอับดุลบาฮาได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กับชนทุกส่วนของโลกอย่างมากมายที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันทั้งในประเทศของเจ้าและในต่างประเทศ ในระหว่างการเดินทาง เจ้าได้สดับตรับฟังคำถาม ความยุ่งยากและข้อข้องใจทุกชนิด และได้ให้อรรถาธิบายอย่างชัดเจน ซึ่งมีผู้เขียนไว้อย่างละเอียด ตลอดระยะเวลาหลายปี พระอับดุลบาฮา ได้ปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการอธิบายคำสอน และปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างต่อปัญหาชีวิตโลกปัจจุบันทุกปัญหา ความคิดเห็นที่แตกต่างกันอันเกิดขึ้นในหมู่บาไฮศาสนิกชนต้องปรึกษาพระองค์โดยตรง และพระองค์มีอำนาจในการตัดสินข้อปัญหาทั้งปวง โดยวิธีดังกล่าวนี้ทำให้มีข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในอนาคตลดน้อยลง

หลังจากพระอับดุลบาฮาฆาหมรณกรรมแล้ว ตามพินัยกรรมของพระองค์ ผู้พิทักษ์ศาสนาซึ่งจะมีต่อเนื่องรับช่วงกันไปจะนำศาสนาต่อไปเรื่อยๆ โดยการให้อรรถาธิบายพระคัมภีร์บาไฮ ฉะนั้น ศาสนาบาไฮดลดยุคนี้จะไม่มีการแตกแยกออกเป็นนิกาย อันเนื่องมาจากอรรถาธิบายโดยบุคคลหลายๆ คนที่มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางสังคม พระบาฮาอุลลาห์ได้กล่าวถึงสถาบันแห่งความยุติธรรมของโลก ซึ่งได้บันทึกไว้ในพินัยกรรมของพระอับดุลบาฮาเกี่ยวกับการเลือกตั้งและหน้าที่ของสถาบันนี้ว่าสถาบันแห่งความยุติธรรมเป็นผู้รับช่วงหน้าที่พิทักษ์ศาสนา สถาบันนี้ไม่เพียงแต่ออกบทบัญญัติที่ไม่ระบุในพระคัมภีร์เท่านั้น ด้วยเหตุดังกล่าวแล้ว ศาสนาบาไฮจึงเป็นศาสนาที่มีชีวิตสามารถเจริญก้าวหน้าได้ เพราะสร้างขึ้นด้วยหลักธรรมสากลสามารถแก้ไขและปรับปรุงให้เหมาะกับสถานการณ์ และความต้องการทุกยุคสมัยได้

ไม่มีบาไฮศาสนิกชนคนใดสามารถสร้างนิกายหรือทำให้เกิดการแบ่งแยกใดๆ ขึ้นได้ เพราะการยอมรับนับถือพระบาฮาอุลลาห์จะต้องยอมรับคำสอนเกี่ยวกับสังคม และชนบประเพณีของสังคม ซึ่งพระองค์ได้สอนไว้หรือพระอับดุลบาฮาได้กำหนดไว้ จุดประสงค์อันสำคัญยิ่งในยุคนี ก็คือการรวมชาติต่างๆ ทั้งหลายและประชาชนทั้งมวลเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายใต้ศาสนา และระเบียบข้อบังคับอันเดียวกัน

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“ศัตวรรษของศาสนาก็คือ บุคคลที่พยายามตีความพระโอวาทของพระบาฮาอุลลาห์และทำให้ความหมายผิดแผกแตกต่างออกไปจากเดิมตามความเข้าใจของตนเอง แล้วรวบรวมบรรดาพวกที่มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันตั้งนิกายขึ้นมาใหม่ ยกตนเองเป็นบุคคลสำคัญของนิกายและทำให้ศาสนาแตกแยก” – จากหนังสือ Star of the West

ในสาส์นอีกฉบับหนึ่ง พระองค์ได้เขียนว่า :-

“บุคคลเหล่านี้ (ผู้สร้างนิกาย) เปรียบเสมือนฟองน้ำซึ่งรวมตัวบนผิวทะเล จะถูกลูกคลื่นแห่งพระปฎิญาณและอำนาจแห่งอาณาจักรอับฮาซัดซาดเข้าสู่ฝั่ง ... ความคิดชั่วร้ายอันเกิดจากการเห็นแก่ตัวและมีจุดประสงค์ในทางเลวทรามจะสิ้นศูนย์ไป และพระปฎิญาณของพระเจ้าจะคงอยู่ชั่วนิรันดร์” – จาก Star of the West

ไม่มีสิ่งใดจะเหนี่ยวรั้งมนุษย์ไว้มิให้เขาละทิ้งศาสนาเสียได้ ถ้าเขาปรารถนาเช่นนั้น พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้ามิได้บังคับให้มนุษย์นับถือศาสนา การให้ความอิสระแก่จิตใจของมนุษย์เป็น

สิ่งจำเป็นมาก” อย่างไรก็ตาม พระปณิธานจะทำให้การแบ่งแยกกันระหว่างบาไฮศาสนิกชนเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้

ไม่มีนักบวชอาชีพ

อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องการกล่าวเป็นพิเศษในระบอบของศาสนาบาไฮก็คือ ไม่มีนักบวชอาชีพในศาสนานี้ ปวงชนอาจให้ค่าใช้จ่ายแก่ผู้สอนศาสนาได้ และมีบาไฮศาสนิกชนเป็นจำนวนมากที่สละเวลาให้แก่การเผยแพร่ศาสนา แต่บาไฮศาสนิกชนทั้งหมดควรช่วยเหลือกันเผยแพร่ศาสนาตามโอกาสและความสามารถที่จะกระทำได้ ไม่มีชนชั้นพิเศษที่มีหน้าที่ในการทำพิธีต่างๆ เช่นนักบวช และไม่มีผู้มีอำนาจอภิสิทธิ์

การเป็นนักบวชในสมัยก่อนเป็นการจำเป็นมาก เพราะส่วนใหญ่ไม่รู้จักหนังสือและไม่มีความรู้ จึงต้องพึ่งนักบวชในการให้ความรู้ทางศาสนา เป็นผู้ปฏิบัติพิธีทางศาสนา ให้ความยุติธรรม และอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนี้สภาพได้เปลี่ยนแปลงไปมาก การศึกษาเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทั่วโลก ถ้าคำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์ได้ถูกนำมาปฏิบัติกันแล้ว เด็กทุกคนในโลกก็จะได้รับการศึกษาโดยทั่วกัน แต่ละคนจะสามารถศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตัวของเขาเอง รู้จักตักน้ำแห่งชีวิตโดยตรงจากแหล่งน้ำพุด้วยตัวของเขาเอง พิธีการต่างๆ ซึ่งต้องการบุคคลชั้นพิเศษเป็นผู้จัดทำไม่มีในศาสนาบาไฮ คงมีแต่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับอำนาจและความรับผิดชอบเป็นผู้ให้ความยุติธรรม

เด็ก ๆ จะต้องมีความรู้และเข้าใจ แต่จุดมุ่งหมายอันแท้จริงของครูก็คือการเตรียมหรือสอนนักเรียนให้รู้ จัก การศึกษาด้วยตนเอง รู้จักการฟังด้วยหู ดูด้วยตา และใช้เหตุผลของตน ในทำนองเดียวกัน ในยุคก่อนนักบวชเป็นสิ่งจำเป็นมาก หน้าที่อันแท้จริงของนักบวชก็คือ ทำให้มนุษย์แสวงหาซึ่งสัจจะด้วยตนเอง ให้ดูฟังและคิดด้วยตัวของเขาเอง ในปัจจุบัน การกิจของนักบวชเกือบถึงจุดหมายแล้ว และจุดประสงค์ของศาสนาบาไฮคือการทำให้ภารกิจนั้นเสร็จสมบูรณ์ ทำให้มนุษย์เป็นอิสระจากทุกสิ่งทุกอย่างนอกเหนือจากพระผู้เป็นเจ้า เพื่อที่เขาจะได้หันหน้าไปสู่พระองค์โดยตรง นั่นคือ หันหน้าไปสู่ศาสนทูตของพระองค์นั่นเอง เมื่อมนุษย์ทั้งหลายหันไปสู่จุดศูนย์กลางอันเดียวกันแล้ว เมื่อนั้นก็จะมีข้อขัดแย้งหรือยุ่งยากเกิดขึ้น เมื่อมนุษย์ยังเข้าใกล้จุดศูนย์กลางเพียงใด ก็หมายความว่า คนทุกคนได้เข้าใกล้กันยิ่งขึ้นเพียงนั้น